

Zakon Života

6

2013

«Ako, dobro čineći trpите pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo.»

(1 Pt 2,20).

**Podnositi strpljivo patnje?
Ali kako je to moguće?**

Ovo što piše apostol Petar upućeno je robovima koji su se obratili na vjeru i njima, kao i svim robovima u tadašnjem društvu, događalo se da nisu bili shvaćeni i da su bili nepravедno zlostavljani.

Tako je bilo nekada, a kako se to ostvaruje danas?

Ove su riječi upućene svim ljudima svakoga vremena i svih krajeva, koji moraju trpjeti neshvaćanja i nepravde od strane svojih bližnjih, bili oni nadređeni ili njima jednaki.

Pokušaj se sjetiti tko u ovom trenutku prolazi kroz nesporazume, nepravde, netko tko se osjeća usamljeno, koga se ismijava....

Kako to podnositi ili kako se ne naljutiti kada se nađemo u takvoj situaciji?

Nasljedujući Isusovo ponašanje.

On nas poziva da odgovorimo ljubavlju, prepoznajući i u ovim poteškoćama i nesporazumima milost, tj. priliku koju je Bog dopustio kako bi pokazali pravi kršćanski duh.

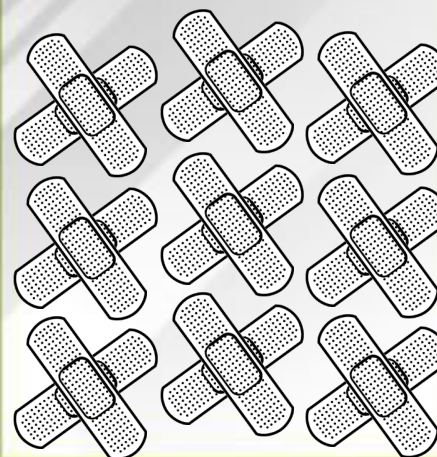
Memorijska Kartica

SVJEDOČITI LJUBAV
KOJU JE ISUS DONIO
NA ZEMLJU PREMA
SVIMA, DAKLE I
PREMA ONIMA KOJI
SE LOŠE OPHODE
PREMA NAMA

U Akciji

OBOJAT ĆU...
svaki put kad vidim nepravdu,
pokušat ću unijeti mir.
Tako će "rane" zacijeliti.

Strpljivo podnositi...

Igram u nogometnom klubu i nastojim provesti u djelo Riječ Života. Na terenu sam napadač i zato imam puno prilika za pobjedu našeg kluba. Što sam više golova zabijao primijetio sam da je ozračje u svlačionici čudno. U idućim utakmicama vidio sam da moji suigrači, a posebno jedan od njih, nije mi dodavao loptu i pokušavao je sam završiti akciju.

Odnos s ovim suigračem postajao je sve teži posebno jer mi je stvarao neugodnosti u svlačionici.

Nisam razumio njegov stav ali trudio sam se podnositi tu tešku situaciju. Moram priznati da mi je prolazilo mislima da promijenim ekipu. Jedne nedjelje situacija je bila izuzetno naporna: na putu prema gradu gdje smo trebali igrati utakmicu moj suigrač nije samnom želio razmijeniti niti jednu riječ. Na igralištu se ponašao kao da ne postojim, i usprkos trenerovim pozivima, nije mi htio proslijediti loptu.

Na poluvremenu ga je trener zamijenio i ja sam imao dvije prilike stići do gola tako da smo pobijedili utakmicu. Vraćajući se svi sretni u svlačionicu primjetio sam da je taj suigrač tužan, da je čak i plakao i premda su mi drugi rekli da ga ostavim na miru, osjećao sam da ne mogu propustiti ovu priliku.

Sjedio sam pored njega u tišini, a malo kasnije upitao ga za "petaka" rukom. Shvatio je da sam mu oprostio i tihim, ali ganutljivim glasom, zamolio me oprost. Nepotrebno je reći da smo narednu utakmicu pobijedili zahvaljujući голу koji je on zabio.

iBrother